

Inhoud

<i>Nu iedereen met me meekijkt kan ik eindelijk beginnen</i>	7
Vroeger had ik iets	8
Het feest vergeet mij	9
Nu is ook nu	10
Waar het bloeit en blijft bloeien	11
Vrij naakt op een oud hemd na	15
Baudelaire	16
Verhaal in drie feesten	17
Kwaad gesternte	19
De Buick	20
We are the rest.	21
Disney Girls (1957)	22
Voorspellingen van Julia en Sylvia	25
Arbeidstrilogie	27
constant companion	31
De grote liefde	32
<i>Gisteravond op het jeugdjournaal viel ik door de mand:</i>	34
<i>Kritiek is geen manier van leven</i>	35
Zoek de kogel die je waardigheid bewijst	36
De jockey	37
Vanuit het punt dat al eerder gemaakt is	39
Jonge rokers	43
Aan de rand van stadsvernieuwingen	44
<i>Maar ongetwijfeld</i>	45
Het museum	47
<i>Vanaf de kust die ik gemaakt heb</i>	49

Correspondenties

Aan de lezer	53
Aan mijn dokter	55
Aan de Situationistische Internationale	57
Aan Sylvia W.	59
Aan Hannah van Binsbergen, slapeloze scholier	60

Nu iedereen met me meekijkt kan ik eindelijk beginnen te groeien naar de markt. Ze weten allemaal waar ik mee bezig ben en vinden het niks: de tijd dat de postbode de arme burger achternazat, de tijd dat de goede postbode symbool stond voor de dood, hebben we toegestaan te transformeren tot de nadagen van een hippe planeet. Ik hoef mijzelf niet meer te dwingen een gezicht op te zetten om naar buiten te gaan. Al mijn gezichten zijn bekend, gezien in medische catalogi, besproken in ondergrondse correspondenties, beproefd in het gebruik. Ik wil eruit maar nergens ben ik veilig, mijn geweten is iets lichts geworden nu ik mijzelf altijd moet zien en zien hoe ik door iedereen gezien word. Sinds de tijd dat de PTT het embleem was van de dood is veel vergeten dat herinnerd had moeten blijven, nu te lezen in de levende archieven verspreid over Europa. Ik steek mijn hand door de brievenbus, voel voor het eerst het afscheid van mijn onverstuurde brieven.

Vroeger had ik iets

het was niet groot maar groot genoeg om niet verwacht te worden
het was taai en zorgde dat ik met een schoon geweten
die rooie op zijn bek kon slaan
niemand die het zag
hij zou het nooit vertellen en niemand zou mij ooit geloven
(zo onwaarschijnlijk was het niet, ik was een half hoofd groter
en duizend keer slechter opgevoed)

ik kies julia
ik kies ervoor om op te staan om 9 uur hoewel ik weet dat dat niet
enkel in mijn handen ligt
mijn voorkeur hebben mannen die op apen lijken boven
mannen die op honden lijken
ik kies ervoor om terug te gaan naar voorhistorische debatten
ik kies de dood die mij voorspeld is door een sticker
te aanvaarden met een beetje waardigheid
ik kies ervoor om daarna op te staan om 9 uur hoewel ik weet dat dat
niet enkel in mijn handen ligt

het was mijn eerste vuistgevecht
een dag tevoren had ik wel een jongen voor zijn scheen geschopt
ik was niet trots
nu wel

ik kijk hem aan – het is nu zes jaar later –
en zie dat hij het meer verdient dan ooit maar vroeger had ik iets
wat net buiten mijn handen lag en dingen voor me deed die niemand zag

Het feest vergeet mij

veel lichter is vergeven leegte dan
het rijkgevulde krentenbrood de krantenkop
van mijn bezwaren
ik ben achttien jaar en niet in staat tot zoveel moois
met de Russische resten van mijn eenvoud
begeef ik me in het publiek en zie al snel
mijn bondgenoten hier zijn vrienden van het kerkhof
ik dacht een feest dat mij vergeet zal mijn verwijten niet begrijpen
voor ik een overhaaste stap zet moet ik
uitgaan met een rel
de wat? hand op de baard, begrepen
de wat? de lezer als oase
gemene vlees in nieuwe hazennamen
ik draag u op handen, uw verhalen
doen mij denken aan mijn jeugd.

Nu is ook nu

ik weet nog niet waar ik aan werk
ik hoop dat het iets nuttigs is.

soms wed ik op honden
en mijn werk is mijn leven

u vraagt me wat vrijheid is? vakantie.

soms komt het voor dat dieren mensen blijken
en jaren in een dierentuin zich voegen naar hun rol
– iemand weet het, rost ze 's avonds af en brengt ze in verwarring
totdat ze langzaam gaan geloven in hun leven als gorilla.

ik weet nu dat door een uitval, echte wassen kaarsen
of de plastic novenen van mijn jeugd we gaan geloven
dat alles mogelijk is

je zou bijvoorbeeld nu je vingers kunnen steken
tussen de ventilator van je leven
in de supermarkt gaan werken en dan jong en mooi je graf in rollen

je kan voorgoed het bos in rennen
een leven onder de waterval
als Caspar David Friedrich

terwijl je eigenlijk nooit vrijer bent dan op een goed gelukte foto
een duidelijk moment met helder weer en hoge bomen

soms valt er iets te winnen
(ik hoop dat het iets nuttigs is)
soms laat ik mensen proeven van mijn zweet.

Waar het bloeit en blijft bloeien

*O scharen dringt op, overstroomt de wereld
brengt ons uw lijven, brengt ons uwe hoofden
brengt ons uw vuisten, wij dorsten naar u
wij dorsten naar uw schoonheid, naar uw schoonheid.*

Herman Gorter

1. Je leest als bezeten tot je zelf met een zin komt en aarzelt niet die boven je blad te zetten als de bloem die voortkomt uit je reizen. Zou er een slagveld zijn waar ik me werkelijk thuis zou kunnen voelen? Het ligt in de mond als een woord. De vraag die elke dag weergalmt in ondergrondse ruimten die soms gisteren en soms vandaag genoemd zijn maar altijd met de plechtigheid die het verleden zo fantastisch vond. Ik heb mijn enthousiasme voor de toekomst niet verloren. Ik heb serieus het idee dat dit waar is. Is er iemand die je laat beseffen dat je niet begrijpt wat ruimte is? Is er iemand, nu of in de toekomst, die je aanspreekt op je feiten? Wij hebben niet echt een wereld. Zeg tegen wat je daar aantreft, op het slagveld, in een lade of in de rivier mijn hemel, ben jij het? Ben jij het goede dat ik zoek?

2. Vrijheid aan de universiteit en openheid in het beleid
zijn erger dan leugens.
Het ligt in de mond als een woord.
Het gebeurde toen een dode vrouw de codes doorgaf aan haar vrienden.
Er is een plaats voor iedereen in de obsceniteit.
Kinderen en dichters mogen huilen.
Mannen mogen zo veel schoenen kopen als ze willen.
Niemand mag deze weg inslaan en iedereen is welkom.
Honden mogen huilen.
Eenzame jongens mogen alles.
Iedereen zegt: het is tijd om dronken te worden.
Het wordt tijd dat je je bedenkt.

Ze zeggen dat het zin heeft
maar dat denk ik dus niet:
domme dingen, zorgeloze dingen in de uren voor de dood de vlag
plantte die we nu als het begin aanduiden van een tijdperk.
Er moet iets zijn wat ik niet weet wat met de kerk te maken heeft
er is een holte in mijn hemel
maar wees gerust er is vergeving in mijn gif.

3. In het gezicht van echte strijd ben ik geen lafaard:

niemand slaat die zich niet zelf geslagen weet

het ligt

in de mond

en ik weet niet wie

ik weet niet wie het is.

Wie kan er neerzien op de dood als een piloot?

Ik ben laf als mij gevraagd wordt door een sleutelgat te leven

en pijn, jawel, daar ben ik meer dan bang voor.

Pijn die onze leeftijd domineert

de dood is wat hij is: een militaire fictie. Zelfs de jongste soldaat kent dit

geheim, want niemand weet wat hem totaal ontgaat. Wat je ziet of niet:

dat is pas pijn.

4. Deze woorden hebben geen toekomst.
Dan zou ik mijn schoonheid als gift aan de massa beschouwen.
Mijn interesse voor zijn lichaam stamt uit bloed en
lust en lyriek niet als functie van een puurder groter lichaam waar we
allemaal en altijd al in zijn: een ware poëzie is geiler.
Wij kunnen onze jeugd niet verbergen.
Zoals hij zegt hoeveel zin hij in me heeft!
Zoek naar een andere aanraking dan de dagelijkse combinaties waar we
altijd mee in aanraking staan altijd buiten ons om onophoudelijk
dwingend en onophoudelijk
te verwonden verlangen dat kan vergeten.
Hij is jong net als ik en ziet het graag als een grap zelfs toen later
die avond door de mist onder de brug door het licht
onder het fornuis ik zou kunnen zeggen dat niemand je liefheeft zoals ik
maar dat werkt niet meer nu
de massa je de weg naar haar hart wil tonen
echte moeite doet om haar blessures te tonen
wat jou dus niet zo kan schelen. Ik ben begonnen daarover te dromen.
Ze zeggen dat ledematen tot op zekere hoogte vervangbaar zijn;
die dingen gaan in je hoofd zitten.
Een ware wind drijft andere krachten.
Dit was een bot dat van binnen kwam, was je handen.
Morgen bel ik hem op met een nieuwe zin
die woorden van mij hebben geen toekomst. Mijn lichaam
is fantastisch.

Vrij naakt op een oud hemd na

De laatste zinnen van het communistisch manifest

raken me nog evenveel als toen ik dertien was.

Ik houd die lucht graag in mijn kleren.

Het geroep waar jullie misschien geen aandacht aan besteden

waartegen je geleerd hebt je oren te beschermen

dat je misschien aan honden toeschrijft

houdt mij levend.

Een averechtse logica drijft je tot grote dingen in het donker.

Een uitspraak maakte je ontstellend populair:

‘Grijs pluis, vervilt papier en twintig cent, dat is de wereld’

In plichten, trouw, verveeld, ben je opnieuw geboren.

Dat je ooit in je vuurvaste huid geloofd hebt

niet vatbaar voor de tanden van een rat

niet vatbaar voor de ziektes van de open wereld

Ik mis een lichaam dat van jou alleen is

vrij naakt op een oud hemd na.